

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Brigita Chrástilová, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Václav Novotný, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Okresního soudu v Olomouci na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi tímto soudem a Krajským soudem v Brně, za účasti žalobce T. I. C. C. R., a. s., zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem v Praze 4, Zelený pruh 95/97, PSČ 140 00, a žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, PSČ 779 11, o zřízení věcného břemene, ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 26 C 196/2003,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 5. 2005 navrhl Okresní soud v Olomouci, aby zvláštní senát rozhodl ve sporu o pravomoc podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Brně, ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 26 C 196/2003.

Ze spisu vyplynuly tyto podstatné skutečnosti:

Žalobce podal u Krajského soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí Okresního úřadu v Prostějově, referátu regionálního rozvoje, ze dne 27. 9. 2002, čj. RR 412/2002 Ti, jímž Okresní úřad v Prostějově potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu Městského úřadu v Prostějově ze dne 1. 8. 2002, čj. SÚ 3208/02-Tom, kterým stavební úřad zamítl návrh na zřízení věcného břemene pro stavbu Tranzitní telekomunikační trasy úsek V.-O.

Krajský soud v Brně žalobu usnesením ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 400/2002-19, odmítl s odkazem na ustanovení § 68 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze závěru, že správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, a poučil žalobce, že může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení podat žalobu podle ustanovení § 246 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) k místně příslušnému okresnímu soudu. Současně poučil účastníky o možnosti podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení.

Žalobce poté podal u Okresního soudu v Olomouci žalobu ze dne 24. dubna 2003, jíž se domáhá zrušení označených rozhodnutí Městského úřadu a Okresního úřadu v Prostějově a vrácení věci Krajskému úřadu Olomouckého kraje k dalšímu řízení.

Žalobce podal současně proti usnesení Krajského soudu v Brně ve lhůtě kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. prosince 2004, čj. 1 As 5/2003-44, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 400/2002-19, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení s odůvodněním, že napadené rozhodnutí Krajského soudu v Brně o odmítnutí žaloby je třeba mít za nezákonné pro nesprávné posouzení

právní otázky týkající se právní povahy vyvlastnění, resp. nuceného omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene.

Okresní soud v Olomouci podal dne 9. května 2005 výše zmiňovaný návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu, ve kterém uvedl, že je veden, pokud jde o nedostatek jeho věcné příslušnosti úvahou, že předmětem řízení je otázka nuceného omezení vlastnického práva věcným břemenem zřizovaným správním aktem. Správní orgán tak rozhodoval ve veřejnoprávní a nikoli soukromoprávní věci, a proto je dána pravomoc správních soudů. Odkázal přitom na rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Konf 79/2004.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž vůbec může věc projednat a o ní rozhodnout.

Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (tj. pozitivní kompetenční spor). Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (tj. negativní kompetenční spor.).

Okresní soud v Olomouci označil ve svém návrhu jako druhou stranu negativního kompetenčního sporu Krajský soud v Brně a navrhl, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci je soud ve správním soudnictví (krajský soud) a současně aby zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 400/2002-19. Za situace, kdy Krajský soud v Brně popřel svou pravomoc o věci rozhodovat tím, že žalobu odmítl, ale jeho rozhodnutí zrušil v řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud, nebyl zde důvod pro postup podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., které zvláštnímu senátu ukládá zrušit rozhodnutí, jímž strana kompetenčního sporu nesprávně popřela svou pravomoc, a tím zde také nemohl vzniknout kompetenční spor, o němž by mohl rozhodovat zvláštní senát. Proto byl návrh Okresního soudu v Olomouci odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu